

The Holy See

PAPIN NAGOVOR UZ MOLITVU ANĐEO GOSPODNJI

Nedjelja, 12. siječanj 2020.

[Multimedia]

Božja smo milina

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Još sam jednom imao radost krstiti nekoliko djece na današnji blagdan Krštenja Gospodnjega. Danas ih je bilo trideset i dvoje. Molimo za njih i njihove obitelji.

Liturgija nam ove godine stavlja pred oči događaj Isusova krštenja prema izvješću iz Matejeva Evanđelja (usp. 3, 13-17). Evanđelist opisuje dijalog između Isusa koji traži krštenje i Ivana Krstitelja koji želi to odbiti primjećujući: „Ti mene treba da krstiš, a ti da k meni dolaziš?“ (r. 14). Ta Isusova odluka iznenađuje Krstitelja: naime, Mesiji ne treba čišćenja; On je onaj koji čisti. Ali Bog je Svetac, njegovi putevi nisu naši, a Isus je Božji put, nepredvidivi put. Upamtimo da Bog je Bog iznenađenja.

Ivan je rekao kako između njega i Isusa postoji neizmijerna, nepremostiva udaljenost. „Ja nisam dostojan obuće mu nositi“ (Mt 3, 11), rekao je. Ali Sin Božji došao je upravo zato da premosti tu udaljenost između čovjeka i Boga. Ako je Isus sav na Božjoj strani, onda je i sav na strani čovjeka i spaja ono što je bilo podijeljeno. Zato odgovara Ivanu: „Pusti sada! Ta dolikuje nam da tako ispunimo svu pravednost!“ (r. 15). Mesija traži da ga se krsti kako bi se ispunilo svu pravednost i ostvario se Očev naum koji vodi putem sinovske poslušnosti i solidarnosti s krhkim i grešnim čovjekom. To je put poniznosti i potpune Božje blizine svojoj djeci.

I prorok Izaija najavljuje pravednost sluga Božjeg, koji svoje poslanje u svijetu ostvaruje na način koji je suprotan ovozemaljskom duhu: „On ne viče, on ne diže glasa, niti se čuti može po ulicama. On ne lomi napuknutu trsku niti gasi stijenj što tinja“ (42, 2-3). To je stav krotkosti – to je ono čemu nas Isus uči svojom poniznošću i krotkošću –, stav jednostavnosti, poštivanja, umjerenosti i

skrovitosti, koji se traži i danas od Gospodinovih učenika. Koliki samo – žalosno je reći – koliki se Gospodinovi učenici boje biti Gospodinovim učenicima. Nije dobar učenik onaj koji se boji. Dobar učenik je onaj koji je skroman, krotak, onaj koji čini dobro a da to drugi ne vide. U misijskom djelovanju kršćanska je zajednica pozvana uvijek izlaziti ususret drugima nudeći, a ne namećući, svjedočeci, dijeleći konkretan život ljudi.

Netom se Isus krstio u rijeci Jordanu, nebesa su se otvorila i Duh Sveti je sišao na njega u liku goluba, a s neba se zaorio glas: „Ovo je Sin moj, Ljubljeni! U njemu mi sva milina“(Mt 3, 17). Na blagdan Krštenja Isusova ponovno otkrivamo svoje krštenje. Kao što je Isus ljubljeni Sin Očev i mi koji smo rođeni od vode i Duha Svetoga znamo da smo ljubljena djeca – Otac nas sve ljubi! -, da smo Božji miljenici, braća mnoge druge braće, oni kojima je povjereno veliko poslanje svjedočiti i naviještati svim ljudima Očevu bezgraničnu ljubav.

Ovaj blagdan Isusova krštenja podsjeća na naše krštenje. I mi smo ponovno rođeni na krštenju. U krštenju je došao Duh Sveti da ostane u nama. Zato je važno znati datum svog krštenja. Znamo datum svog rođenja, ali ne znamo uvijek koji je datum našega krštenja. Sigurno neki od vas to ne znaju... Eto zadaće koju trebate napraviti kod kuće. Kad se vratite, pitajte: kada sam krštena? Kad sam kršten? I svake godine proslavite datum krštenja u svom srcu. Učinite to. Na to nas ujedno obavezuje pravednost prema Gospodinu koji je bio tako dobar s nama.

Neka nam Presveta Marija pomogne sve više razumjeti dar krštenja i dosljedno ga živjeti u svakodnevnim situacijama.